

رديابي مولکولي جدايه هاي بومي باكتري *Bacillus thuringiensis* از

خاك هاي داري پوشش گياهي مختلف

Molecular detection of the *Bacillus thuringiensis* native isolates from the soils with different vegetations

فاطمه گرایلی مرادی^۱، محمود محمدی شریف^{۲*}، علیرضا هادی زاده^۳ و ولی الله بابایی زاده^۴
Fatemeh Graily Morady¹, Mahmoud Mohammadi Sharif^{2*}, Alireza Hadizadeh² and
Valiallah Babaeizad²

۱- کارشناسی ارشد رشته حشره شناسی کشاورزی، گروه گیاهپزشکی، دانشگاه علوم
کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲- استادیار گروه گیاهپزشکی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

1- M.Sc of Agricultural Entomology, Department of Plant Protection, Sari
Agricultural Sciences and Natural Resources University.

2- Assistant Professor, Department of Plant Protection, Sari Agricultural Sciences
and Natural Resources University.

* نویسنده مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: msharif1353@yahoo.com

(تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۲۴ - تاریخ پذیرش: ۹۳/۹/۱۵)

چكیده

سویه های بومی باکتری *Bacillus thuringiensis* (Bt) از خاک اکوسیستم های مختلف شهرستان های استان مازندران جداسازی و ژن *CryI* عامل تولید پروتئین مؤثر بر روی حشره ها، در آن ها رديابي شد. از ۱۲۸ نمونه خاک مورد بررسی، تعداد ۴۹۱ سویه باسیلی شکل به کمک بازدارندگی انتخابی استاتس سدیم جداسازی شد. با استفاده از فاز کتراست میکروسکوپ نوری، ۲۹۳ باکتری تولید کننده اسپور، ۸۵ باکتری تولید کننده اسپور و Cap و ۱۱۳ باکتری تولید کننده اسپور، Cap و کریستال شناسایی شدند که به ترتیب ۵۹/۶۷، ۵۹/۳۱ و ۲۳/۰۱ درصد از کل سویه های جداسازی شده را تشکیل می دادند. بررسی مولکولی ژن *CryI* و ۱۴ زیر گروه ژنی آن با استفاده از ۱۴ جفت آغازگر اختصاصی انجام شد. در ۱۵ جدايه ژن *CryI* در اندازه مورد انتظار شناسایی شد. در بررسی تعیین زیر گروه های ژنی، ژن های *CryII* و *CryIAC* در تمامی سویه ها یافت شدند اما ژن های *CryIK*, *CryIG*, *CryIF*, *CryIAa*, *CryIJ* و *CryIE* در هیچ یک از سویه ها مشاهده نشدند. در برخی از سویه ها ژن های *CryID*, *CryIE* و *CryIJ* در اندازه های متفاوت از آنچه مورد انتظار بود، تکثیر شدند. این سویه ها ممکن است محتوى یک ژن و یا ژن های جدیدی باشند. یافتن سویه های بومی با ژن های مؤثر در مناطق مختلف و کاربرد آن در مهندسی ژنتیک می تواند در مدیریت حشره های آفت در آینده مفید واقع شود.

واژه های کلیدی

باکتری تولید کننده اسپور
پروتئین کریستالی
CryI
ژن
سویه باسیلی
Bacillus thuringiensis

مقدمه

حشره‌ها، برگ‌های تازه یا پوسیده، محصولات انباری)، اما نمونه‌های خاکی فراوان‌ترین و متنوع‌ترین منبع Bt هستند (Aramideh *et al.*, 2010). شناسایی ژن‌های بومی با پتانسیل حشره‌کشی بالا در سویه‌های مختلف و همچنین با دامنه میزبانی جدید و امکان انتقال آن‌ها در سویه‌های نوترکیب از طریق مهندسی ژنتیک و روش‌های انتقال ژن می‌تواند کمک شایانی برای کنترل میکروبی حشره‌های آفت و کاهش ظهور مقاومت در آن‌ها باشد.

هدف پژوهش حاضر جداسازی و غربالگری سویه‌های بومی باکتری Bt از خاک‌های چهار زیست بوم مختلف در استان مازندران و شناسایی ژن‌های Cry1 مؤثر روی بالپولکداران است.

مواد و روش‌ها

جداسازی سویه‌های بومی باکتری Bt

نمونه‌ها از خاک‌های چهار زیست بوم مختلف شامل: زراعی، باغی، شهری و بدون پوشش از ۱۶ شهرستان استان مازندران برداشت و در مجموع ۱۲۸ نمونه خاک جمع‌آوری شد.

برای جداسازی باکتری Bt از روش انتخابی سدیم استفات استفاده شد (Travers *et al.*, 1987). اساس این روش بر قابلیت استفات سدیم برای جلوگیری از جوانهزنی اسپورهای Bt استوار است. در صورت کشت نمونه در محیط کشت حاوی استفات سدیم تمامی اسپورها به جز اسپورهای Bt جوانه می‌زنند. پس از آن با شوک حرارتی اسپورهای جوانه‌زده از بین برده شده و اسپورهای مقاوم و جوانه‌زده Bt سالم باقی می‌مانند. در ادامه محلول حاوی این اسپورها در محیط فاقد استفات سدیم کشت داده می‌شوند. برای انجام مراحل ذکر شده یک گرم از نمونه به مدت سه ساعت در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد در ۲۰ میلی لیتر محیط کشت مایع LB محتوی استفات سدیم ۰/۲۵ مولار (pH: ۶/۸) کشت داده شد. یک میلی لیتر از هر نمونه کشت داده شده تحت تأثیر شوک حرارتی ۶۰ تا ۷۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۰ دقیقه قرار گرفت. بدین ترتیب اسپورهای جوانه‌زده سایر باکتری‌ها از بین رفت و تنها اسپورهای مقاوم و جوانه‌زده Bt باقی می‌مانند. سپس نمونه‌ها روی محیط‌های کشت معمول یا اختصاصی Bt T3 LBA (CCY) کشت داده شدند (جدول ۱). پس از گذشت سه الی پنج

استفاده مداوم از حشره‌کش‌های سنتزی موجب بروز مقاومت در آفت‌های کشاورزی و آلدگی‌های زیست محیطی شده است. از این رو نیاز به کاربرد حشره‌کش‌های سازگار با محیط برای کاهش مقاومت حشرات آفت ضرورت یافته است (Neema *et al.*, 2010). از طرف دیگر، تمایل به کاربرد عوامل میکروبی به عنوان حشره‌کش افزایش یافته که یکی از موفق‌ترین این عوامل، باکتری Obeidat *et al.*, (2004) است *Bacillus thuringiensis* Berliner (Bt).

باکتری *B. thuringiensis* یک باکتری میله‌ای شکل، هوایی و اسپورزاست که از طریق تولید یک یا تعداد بیشتری کریستال کنار اسپور (Parasporal Crystal) در طی دوره اسپورزایی، قابل شناسایی است. این کریستال‌ها ساختارهایی پروتئینی هستند که دلتا-اندوتوكسین (Endotoxin-5) نامیده شده و به صورت اختصاصی روی بسیاری از حشرات مختلف آفت سمی هستند. دو نوع دلتا-اندوتوكسین به صورت پروتئین‌های کریستالی (Cry) اختصاصی و پروتئین‌های سیتولیتیک (Cyt) غیر اختصاصی وجود دارد (Martinez *et al.*, 2004).

در سال ۱۹۸۹، چهار دسته از ژن‌های Cry و دو دسته از ژن‌های Cry1 توصیف شدند (Hofte & Whiteley, 1989). ژن‌های Cry1 پروتئین‌هایی را رمزگردانی می‌کنند که روی راسته‌ی بالپولکداران (Lepidoptera) سمتی دارند؛ ژن‌های Cry2 روی راسته‌های بالپولکداران و دوبالان (Diptera)؛ ژن‌های Cry3 روی راسته‌ی سخت بالپوشان (Coleoptera)؛ و ژن‌های Cry4 روی راسته‌ی دوبالان فعالیت دارند (Kaelin *et al.*, 1994; Crickmore *et al.*, 1998).

از سال ۱۹۸۰، استفاده از Bt به علت کاربرد آن در مهندسی ژنتیک (گیاهان تاریخته) به سرعت افزایش یافت (Rolle, 2004). افزایش فشار انتخابی و تداوم استفاده از یک نوع خاص توکسین منجر به بروز سطوحی از مقاومت در حشره‌های آفت شد. بدین ترتیب برنامه‌های غربالگری در سراسر جهان برای شناسایی سویه‌های جدید با فعالیت حشره‌کشی روی طیف وسیعی از حشرات آفت افزایش یافت (Neema *et al.*, 2010).

باکتری Bt از منابع مختلفی جداسازی شده است (خاک، لاشه

محلول TE (محتوی Tris به غلظت ۱۰ میلی مولار و EDTA به غلظت یک میلی مولار) حل شد (Rolle *et al.*, 2005).

ردیابی مولکولی ژن *CryI* و زیرگروه‌های آن

در این پژوهش ژن *CryI* و ۱۴ زیرگروه آن (*CryIAb*, *CryIAa*, *CryIF*, *CryIE*, *CryID*, *CryIC*, *CryIB*, *CryIAd*, *CryIAc*, *CryIJ*, *CryII*, *CryIH*, *CryIG* و *CryIK*) با استفاده از ۱۵ جفت آغازگر (ساخت شرکت BIONEER، کره جنوبی) (Seifinejad *et al.*, 2008) مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۲).

Polymerase Chain Reaction (PCR) بهینه شده برای ژنهای *CryI* در حجم ۲۵ میکرولیتر شامل: ۲ میکرولیتر از دی.ان.ا. ۰/۵ میکرولیتر از dNTP (غلظت Taq DNA Polymerase نهایی: ۰/۲ میلی مولار)، ۰/۲ میلی مولار آنزیم *MgCl*₂ (غلظت نهایی: دو میلی مولار)، ۰/۸ میکرولیتر بافر پی.سی. آر (مقدار نهایی ۱) و ۱۴/۸ میکرولیتر آب مقطر استریل بود. مراحل واکنش به ترتیب شامل واسرشته‌سازی اولیه در دمای ۹۶ درجه سانتی گراد به مدت پنج دقیقه، ۳۵ چرخه شامل واسرشته‌سازی در دمای ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۴۵ ثانیه، پیوند به مدت یک دقیقه و ۳۰ ثانیه در ۴۵ درجه سانتی گراد و مرحله طولانی شدن به مدت یک دقیقه و ۳۰ ثانیه در ۷۲ درجه سانتی گراد و طویل شدن نهایی به مدت پنج دقیقه در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد بود.

پس از انجام پی.سی. آر، محصول واکنش با استفاده از ژل آگاروز دو درصد الکتروفورز شد و الگوهای باندی به دست آمده مشاهده و ثبت شد.

نتایج و بحث

با استفاده از شیوه انتخابی استات‌سدیم و براساس شکل ظاهری کلنی Bt (کلنی‌های سفید مات) از ۱۲۸ نمونه خاک زراعی، باخی، شهری و بدون پوشش تعداد ۴۹۱ جدایه گزینش و سپس با استفاده از شیوه‌ی رنگ‌آمیزی کوماسی بلو و براساس شاخص‌های میکروسکوپی باکتری Bt (تولید اسپور، کلاهک و کریستال) شناسایی شدند (شکل ۱). بر این اساس، در این مرحله ۲۹۳

روز از کشت، کلنی‌های باکتری براساس شکل ظاهری کلنی (سفید مات) گزینش اولیه شده و در داخل آب نمک ۰/۹ درصد در دمای چهار درجه سانتی گراد نگهداری شدند.

شناസایی میکروسکوپی

سویه‌های جداسازی شده بر روی محیط کشت ال.بی.ا تک کلون شدند. پس از گذشت سه الی پنج روز از کشت، با استفاده از شیوه رنگ‌آمیزی کوماسی بلو (Coomassie blue) از نمونه‌ها اسلاید تهیه شد و براساس شاخص‌های میکروسکوپی Bt (تولید اسپور، کلاهک (Cap) و کریستال) شناسایی شدند. شناسایی میکروسکوپی سویه‌های Bt به طور عمومی از طریق فاز کنترast Eclipse (Contrast phase) میکروسکوپ نوری (Nikon، مدل E600) برای تشخیص کریستال‌ها (بهرنگ تیره) و اسپورها (در فاز روشن) انجام می‌شود (Kaur, 2006).

جداسازی دی.ان.ا.ای باکتری

باکتری‌های جداسازی شده روی محیط کشت ال.بی.ا تکثیر شدند. مقداری از نمونه کشت شده داخل یک میلی لیتر از محلول یک EDTA (Tris pH: ۰/۰۱ مولار با ۰/۰۰۱ مولار NaCl) و (Ethylenediaminetetraacetic acid) ۲۰۰ میکرولیتر از بافر استخراج (Tris pH: ۸/۰۰۲۵ مولار با ۰/۰۱ مولار Lysozyme)، ساکارز ۲۵ درصد و لایزوژایم (چهار میلی گرم بر میلی لیتر) اضافه شد و به مدت یک ساعت و نیم در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار گرفت. پس از آن ۱۰۰ میکرولیتر از محلول دو حاوی NaOH (۱۰ مولار به میزان ۱۰ میلی لیتر)، SDS (Sodium dodecyl sulfate) ۱۰ میلی لیتر) و آب مقطر استریل (۸۸ میلی لیتر) به آن افزوده و به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۲۰-۲۰ درجه سانتی گراد قرارداده شد. در ادامه ۲۰۰ میکرولیتر از NaCl (پنج مولار) به آن اضافه و به مدت ۴۰ دقیقه در ۲۰-۲۰ درجه سانتی گراد باقی ماند. سپس نمونه‌ها در ۱۵۰۰ دور به مدت پنج دقیقه در دمای چهار درجه سانتی گراد سانتریفوگر شد. محلول رویی به میکروتیوب جدید منتقل شد و به مقدار ۱/۵-۲/۵ برابر محلول برداشته شده به آن اتانول سرد (۲۰-۷۰ درجه سانتی گراد) اضافه و سانتریفوگر شد. پلت با اتانول ۷۰ درصد دو بار شست و شو شد و پس از خشک کردن آن، در

جداسازی شده را تشکیل می‌دهند. همچنین با بررسی موارد ذکر شده در بین چهار پوشش گیاهی، خاک‌های باگی با ۲۹/۱۳ درصد دارای بیشترین درصد سویه‌های تولیدکننده پروتئین‌های کریستال بودند (جدول ۳).

باکتری تولیدکننده اسپور، ۸۵ باکتری تولیدکننده اسپور و Cap و ۱۱۳ باکتری تولیدکننده اسپور، Cap و کریستال (در اصطلاح باکتری‌های تولیدکننده کریستال) شناسایی میکروسکوپی شدند که به ترتیب ۵۹/۶۷، ۱۷/۳۱ و ۲۳/۰۱ درصد از کل سویه‌های

جدول ۱- اجزای تشکیل دهنده محیط‌های کشت باکتری *Bacillus thuringiensis*

Table 1- The components of media for culture of *Bacillus thuringiensis*

محیط کشت	اجزای محیط کشت
مایع LB	تریپتون (۱۰ گرم)، عصاره مخمر (۵ گرم)، استات سدیم (۳۴ گرم) (pH ۷/۸) بر لیتر
LBA	تریپتون (۱۰ گرم)، عصاره مخمر (۵ گرم)، آگار (۱۵ گرم) بر لیتر
T3	تریپتون (۳ گرم)، تریپتوز (۲ گرم)، عصاره مخمر (۱/۵ گرم)، فسفات سدیم (۶ گرم) (pH ۷/۸)، آگار (۱۵ گرم) بر لیتر ((۰/۰۵ M) FeCl، (۰/۲ M) CaCl، (۰/۱ M) MnCl، (۰/۰۵ M) MgCl، (۰/۰۵ M) ZnCl، (۰/۰۱ M) HCl) ۱ ml/L + LBA
CCY	۱ از محلول نمکی (۰/۰۵ M) + LBA

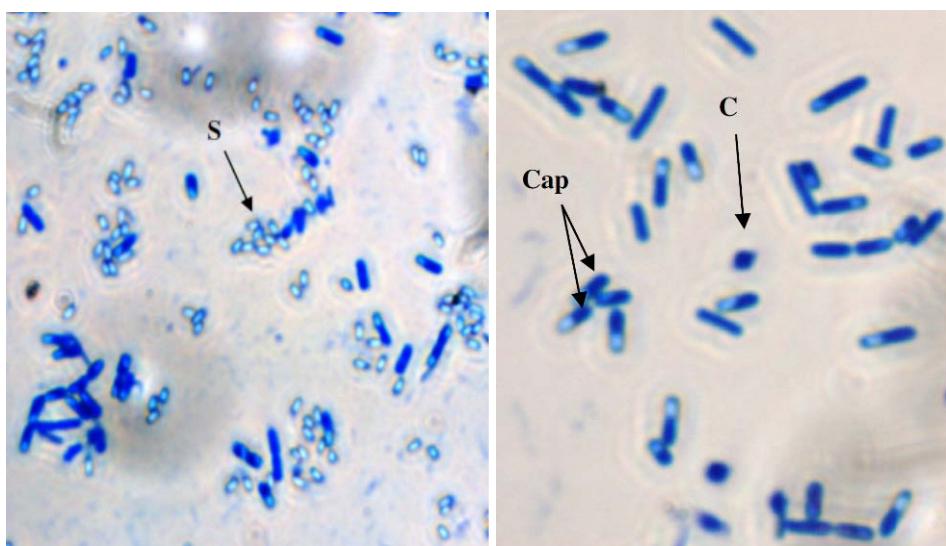
جدول ۲- ویژگی‌های آغازگرهای عمومی و اختصاصی برای تکثیر ژن *CryI* و زیر مجموعه‌های آن در باکتری *Bacillus thuringiensis*

Table 2- Characteristics of general and specific primers for amplification of *cryI* and its subset genes in *Bacillus thuringiensis**

شماره دسترسی بانک ژن	اندازه محصول ((Base pair)bp)	ژن	موقعیت در توالی	توالی*	آغازگر
M11250	1500-1600	<i>CryI</i>	726	5'-tracrtdbdgtttagat-3'	<i>CryI(F)</i>
M13898	1268	<i>CryIAa</i>	2268	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryI(R)</i>
M73250	1371	<i>CryIAb</i>	1023	5'-ttccctttatggaaatgc-3'	<i>CryIAa(F)</i>
X06711	844	<i>CryIAc</i>	2268	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryI(R)</i>
X07518	1212	<i>CryIAd</i>	940	5'-eggatgctcatagaggagaa-3'	<i>CryIAb(F)</i>
X54160	1323	<i>CryIB</i>	1452	5'-ggaaacttctttatgg-3'	<i>CryIAc(F)</i>
X53985	1176	<i>CryIC</i>	1452	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryI(R)</i>
Z22510	1138	<i>CryID</i>	1057	5'-accgtactgatctcaacta-3'	<i>CryIAd(F)</i>
Z22513	967	<i>CryIE</i>	1063	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryIB(F)</i>
X62821	1137	<i>CryIF</i>	1160	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryIC(F)</i>
L32019	1128	<i>CryIG</i>	1155	5'-tagggataaatgtacag-3'	<i>CryI(R)</i>
U28801	572	<i>CryIH</i>	1155	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryIE(F)</i>
U28801	1000	<i>CryII</i>	1302	5'-gatttcaggaaatgtacat-3'	<i>CryIF(F)</i>
Z22513	1043	<i>CryIJ</i>	1696	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryIG(F)</i>
X62821	1106	<i>CryIK</i>	1696	5'-acaatttacagttatag-3'	<i>CryIH(F)</i>
X62821	1106	<i>CryII</i>	2141	5'-ctacatgttacgctcaatat-3'	<i>CryII(R)</i>
L32019	1043	<i>CryIK</i>	1162	5'-gegcttaataatattcacc-3'	<i>CryIJ(F)</i>
U28801	1043	<i>CryI</i>	1245	5'-tgtatgtatattcgtaacc-3'	<i>CryI(R)</i>
U28801	1043	<i>CryI</i>	1245	5'-mdatyctakrtcttgacta-3'	<i>CryIK(F)</i>

* برگرفته از (Seifinejad et al, 2008)

** IUB codes: b= g+t+c, d= g+a+t, k= g+t, m= a+c, r= a+g, y= c+t

شکل ۱- کریستال (c)، اسپور (s) و کلاهک (cap) سویه‌های بومی باکتری *Bacillus thuringiensis* (بزرگنمایی $\times 1000$)

Figure 1. Crystal (c), spore (s) and cap of native isolates of *Bacillus thuringiensis* ($\times 1000$)

جدول ۳- توزیع سویه‌های تولیدکننده اسپور، کلاهک و کریستال باکتری *Bacillus thuringiensis* در اکوسیستم‌های مختلف

Table 3- Distribution of spore, cap and crystal forming isolates in different ecosystems

انواع اکوسیستم	تعداد سویه‌ها	تعداد کل سویه‌ها	تعداد کل	تعداد سویه‌ای تولیدکننده اسپور	تعداد سویه‌ای Cap	تعداد سویه‌های تولیدکننده کریستال نسبت به تعداد کل سویه‌های هر اکوسیستم	درصد سویه‌ای تولیدکننده کریستال
باغ	127	70	20	37	29.13		
شهری	146	83	28	35	23.97		
زراعی	122	78	20	24	19.67		
بدون پوشش	96	62	17	17	17.7		

مخالف، خاک‌های مناطق زراعی و شهری هرکدام دارای پنج سویه (۳۳/۳۳ درصد) دارای ژن *CryI* و خاک‌های باغی و بدون پوشش به ترتیب دارای سه (۲۰ درصد) و دو سویه (۱۳/۳۳ درصد) دارای ژن *CryI* بودند.

بررسی زیرگروه‌های ژن *CryI*

پتانسیل سمیت سویه‌های Bt به نوع و زیرگروه‌های ژن *Cry* آن واپسی است (Apaydin *et al.*, 2008). در (جدول چهار) زیرگروه‌های ژن *CryI* در این ۱۵ سویه براساس الگوهای باندی به دست آمده ارایه شده است.

در این بررسی، ژن‌های *CryII*, *CryIAc*, *CryIIF*, *CryIG*, *CryIAa* و *CryIK* در تمامی سویه‌ها یافت شدند اما ژن‌های *CryI*، *CryIAa* و *CryIK* در هیچ یک از سویه‌ها مشاهده نشدند. در برخی از سویه‌ها ژن‌های

شناسایی سویه‌های *CryI* دارای ژن *B. thuringiensis* برای کاهش خطای شناسایی میکروسکوپی و اطمینان بیشتر، هم دی.ان.ا سویه‌های تولیدکننده کریستال (۱۱۳ سویه) و هم سویه‌های تولیدکننده اسپور و کلاهک (۸۵ سویه) استخراج و برای انجام آزمایش‌های بعدی آماده شد. پس از بهینه‌سازی و انجام مراحل استخراج دی.ان.ا، این جدایه‌ها با استفاده از آغازگر تحت انجام واکنش پی.سی.آر قرار گرفتند. از بین آن‌ها ۱۵ سویه حاوی ژن *CryI* در اندازه‌های مورد انتظار (۱۵۰۰-۱۶۰۰ جفت باز) بودند و پنج سویه دیگر نیز قطعات کوچکتر از انتظار (۵۰۰-۶۰۰ جفت باز) تولید کردند که نیازمند توالی‌یابی و بررسی‌های بیشتر است. با بررسی چگونگی پراکنش این ۱۵ سویه در زیست بوم‌های

زیست بوم مشاهده نشدند و تنها ژن‌های *CryIAd*, *CryIAc* و *CryII* در تمامی سویه‌ها و ژن‌های *CryID* و *CryIJ* به ترتیب در سه و یک سویه از این زیست بوم مشاهده شدند (جدول ۴). سویه UR-AM3 با پنج ژن *CryI* مختلف، متنوع‌ترین نیمرخ ژنی این زیست بوم بود.

از سه سویه‌ی متعلق به زیست بوم باعث دو نوع نیمرخ ژنی مختلف نسبت به یکدیگر شناسایی شد (جدول ۴). در سویه‌های این زیست بوم تنها چهار ژن مختلف مشاهده شد (*CryIAc*, *CryIAd*, *CryII*, *CryID*) (شکل ۳).

در زیست بوم بدون پوشش نیز که تنها دارای دو سویه‌ی دارای ژن *CryI* بود، هر دو نوع سویه نیمرخ ژنی متفاوتی از یکدیگر داشتند (جدول چهار). در این زیست بوم پنج ژن مختلف مشاهده شد (*CryII*, *CryID*, *CryIB*, *CryIAc*, *CryIAd*) (شکل ۴). روی هم رفته تمامی ژن‌های متعلق به سویه‌های این زیست بوم‌ها را می‌توان در سه گروه اصلی جای داد. ۱- ژن‌هایی که با بیشترین فراوانی و در تمامی زیست بوم‌ها یافت می‌شوند. این ژن‌ها شامل: ۲- ژن‌هایی که تنها در یک یا دو زیست بوم مشاهده شدند. بدین ترتیب که ژن‌های *CryIAb*, *CryIK* و *CryIG* (شکل ۵).

در این پژوهش ۴۹۱ سویه باکتری باسیلی شکل از خاک‌های چهار نوع زیست بوم مختلف جداسازی شد که ۲۳ درصد (۱۱۳ سویه) آن‌ها تولید پروتئین‌های کریستال می‌کردند.

امروزه در سراسر جهان مجموعه‌های بزرگی از سویه‌های نگهداری می‌شود. یکی از اولین پژوهش‌های انجام شده در زمینه جداسازی باکتری *Bt* نشان داد که ۲۰ تا ۹۶ درصد از گونه‌های *Bacillus* که به صورت تصادفی از روی محیط کشت جداسازی شدند، باکتری‌های تولیدکننده کریستال بودند (Travers *et al.*, ۱۹۸۷). در پژوهشی دیگر برای جداسازی باکتری *Bt* از ۵۳۰ نمونه از خاک‌های مناطق مختلف در کره جنوبی ۵۸ سویه جداسازی کردند (Kim *et al.*, 1998b).

CryIJ و *CryIE*, *CryID* در اندازه‌های متفاوت از آنچه مورد انتظار بود، تکثیر شدند. این سویه‌ها ممکن است محتوی یک ژن جدید یا ژن‌هایی باشند که برای کترول بیولوژیک حشره‌ها و مدیریت مقاومت امیدبخش باشند. در برآورد فراوانی هر یک از ژن‌ها (شکل ۲) تکثیر مثبت بدون لحاظ اندازه قطعه، مبنای قرار گرفت.

نیمرخ‌های (Profile) مختلف ژن *CryI*

آگاهی از نیمرخ‌های ژنی مختلف در باکتری *Bt* می‌تواند احتمال به کارگیری آن‌ها را در برابر طیف وسیعی از حشره‌های آفت افزایش داده و باعث کارآیی بیشتر برنامه‌های مبتنی بر کاربرد *Bt* شود. نتایج نشان داد که این ۱۵ سویه دارای هفت نوع نیمرخ ژنی متفاوت هستند. فراوان‌ترین نوع توالی ژنی *CryI* در این سویه‌ها محتوی ژن‌های *CryIAc*, *CryIAd*, *CryID* و *CryIAb* و همچنین *CryII*, *CryIAC*, *CryIAd*, *CryIAC*, *CryIAb* و *CryII* مشاهده شد.

تنوع نیمرخ‌های ژنی در زیست بوم‌های مختلف

با بررسی پنج سویه‌ی دارای ژن *CryI* متعلق به خاک‌های زراعی سه نوع نیمرخ ژنی متفاوت از یکدیگر به دست آمد. همچنین ژن‌های *CryIAc* (*CryIAd* (پنج سویه)، *CryIAC* (پنج سویه)، *CryII* (پنج سویه)، *CryIB* (پنج سویه) فراوان‌ترین و ژن‌های *CryIE*, *CryIC*, *CryID*, *CryIB*, *CryIAc*, *CryIAb* (یک سویه)، *CryIAC* (یک سویه)، *CryIAb* (یک سویه)، *CryIH* (یک سویه) کمترین فراوانی را در این زیست بوم نشان دادند. ژن‌های *CryIJ*, *CryIG*, *CryIF*, *CryIAa*, *CryIAb*, *CryIK* نیز در هیچ یک از سویه‌های این زیست بوم مشاهده نشد (جدول چهار).

در زیست بوم شهری نیز همانند زیست بوم زراعی از پنج سویه دارای ژن *CryI*, سه نوع نیمرخ ژنی مختلف نسبت به یکدیگر شناسایی شد. اما تعداد ژن‌های مختلف *CryI* در خاک این زیست بوم نسبت به خاک زیست بوم زراعی تنوع کمتری را نشان داد. برای مثال، ژن‌های *CryIAa*, *CryIAb*, *CryIC*, *CryIB*, *CryIE*, *CryIF*, *CryIH*, *CryIG* و *CryIK* در هیچ یک از سویه‌های این

جدول ۴- ویژگی‌های *CryI* و ژن‌های مربوط به آن در سویه‌های *Bacillus thuringiensis* ردیابی شده در خاک‌های استان مازندران

Table 4- Characterization of *CryI* and its related genes in the detected Bt isolates of Mazandaran province soil samples

<i>CryIK</i>	<i>CryIJ</i>	<i>CryII</i>	<i>CryIH</i>	<i>CryIG</i>	<i>CryIF</i>	<i>CryIE</i>	<i>CryID</i>	<i>CryIC</i>	<i>CryIB</i>	<i>CryIAd</i>	<i>CryIAc</i>	<i>CryIAb</i>	<i>CryIAa</i>	نام سویه	ردیف
-	-	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	*-	**AG-JR1	۱
-	-	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	-	AG-JR2	۲
-	-	+	-	-	-	±	±	-	+	+	+	-	-	AG-BS1	۳
-	-	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	-	AG-NK1	۴
-	-	+	+	-	-	-	±	+	+	+	+	+	-	AG-NH1	۵
-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	UR-AM1	۶
-	-	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	-	UR-AM2	۷
-	±	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	-	UR-AM3	۸
-	-	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	-	UR-BB1	۹
-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	UR-GH1	۱۰
-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	GD-BS1	۱۱
-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	GD-BS2	۱۲
-	-	+	-	-	-	-	±	-	-	+	+	-	-	GD-RS1	۱۳
-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	NV-MA1	۱۴
-	-	+	-	-	-	-	±	-	+	-	-	-	-	NV-FK1	۱۵

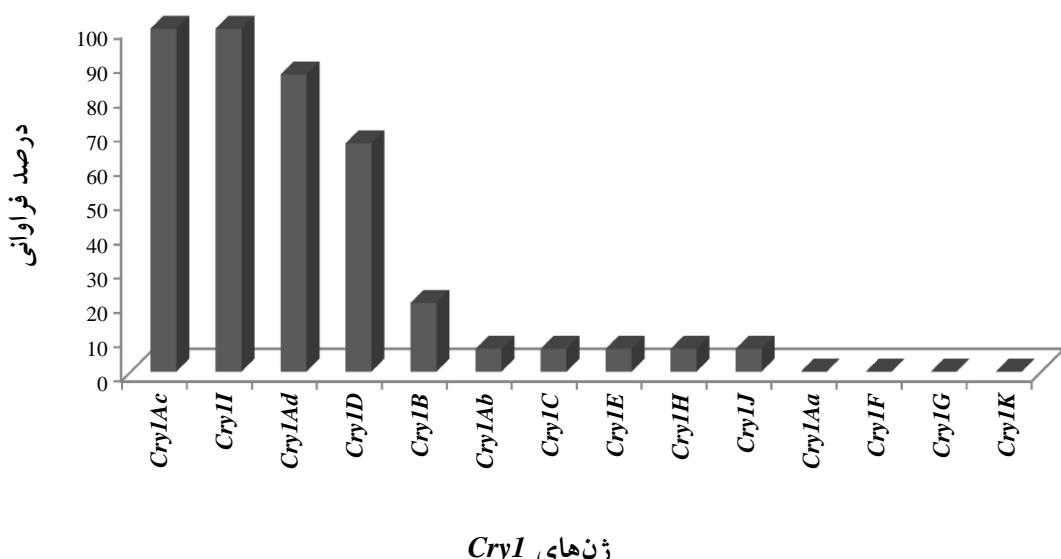
*علام - + و ± به ترتیب به معنی: بدون تکثیر، تکثیر ژن در اندازه مورد انتظار و تکثیر ژن در اندازه غیرقابل انتظار

**علام AG: خاک‌های زراعی، UR: شهری، GD: گلخانه، NV: بدون پوشش، JR: شهرستان جویبار، BS: بابلسر، NK: نک، NH: نوشهر، AM: آمل، BB: بابل، GH: قائم شهر، RS: رامسر، MA: محمود‌آباد و FK: فریدون‌کنار

*The marks, -, + and ± mean: no amplification, amplifying the expected fragment and amplifying unexpected fragment, respectively.

**The Isolates: AG: Crop, UR: Urban, GD: Orchard and NV: Non-Vegetation soils

JR: Juybar, BS: Babolsar, NK: Neka, NH: Nowshahr, AM: Amol, BB: Babol, GH: Ghaemshahr, RS: Ramsar, MA: Mahmoud abad, FK: Fereydunkenar

شکل ۲- فراوانی انواع ژن‌های *CryI* در سویه‌های *Bacillus thuringiensis* به دست امده از نمونه‌های خاک

Figure 2- *CryI* genes abundance in detected *Bacillus thuringiensis* isolates of soil samples

کمترین فراوانی مشاهده شد (Ammounéh *et al.*, 2013). در هند نیز با بررسی سویه‌های Bt مؤثر روی حشره‌های راسته‌های بالپولکداران و سخت بالپوشان، ژن CryII با بیشترین فراوانی ۷/۰۵ درصد مشاهده شد (Pooja *et al.*, 2013) در پژوهش مشابهی در ایران از ۷۰ سویه Bt (درصد) دارای ژن CryI بودند. ژن CryII (۱۰۰ درصد) دارای بیشترین فراوانی بوده و ژن‌های CryIA, CryIB, CryIH, CryIG و CryIK یافت نشدند (Seifinejad *et al.*, 2008) که نتایج نزدیکتری با پژوهش حاضر داشت. همانگونه که از نتایج استنباط می‌شود محتويات ژنتیک برخلاف شباهت‌های جزئی تفاوت‌های بسیاری با یکدیگر دارند. مقایسه این نتایج نشان دهنده آن است که نواحی جغرافیایی مختلف بر روی تنوع محتويات ژن Cry در سویه‌های باکتری Bt اثر می‌گذارد (Apaydin *et al.*, 2005). در کنار آن می‌توان به نقش فرآیند پیوستگی در باکتری‌ها اشاره کرد که در طی این فرآیند تبادل ژنتیک بین دو باکتری منجر به ایجاد باکتری‌های نوتروکیبی با محتويات ژنتیک جدیدی می‌شود. از این رو تنوع در سویه‌های مختلف باکتری Bt و محتويات ژنتیکی آن‌ها ممکن است به این حقیقت که بیشتر ژن‌های رمزگردان پروتئین‌های آفت‌کش این باکتری روی پلازمیدهای کروموزوم اضافی قابل انتقال قرار دارد، مرتبط باشد. قرار گرفتن آن‌ها روی این پلازمید اجازه‌ی انتقالشان را طی این فرآیند بین سویه‌های سازگار می‌دهد که منجر به تولید سویه‌هایی با محتويات ژنتیکی جدیدی از توکسین‌های مختلف می‌شود (Makhdoom, 1998). از دیگر موارد این که در بیشتر پژوهش‌های انجام شده ژن CryIC به طور معمولی با ژن CryID همراه بوده است و همچنین این موضوع در پژوهش Seifinejad *et al.* (۲۰۰۸) در ایران نیز مشاهده شد. اما در این پژوهش اگرچه ۱۰ سویه دارای ژن CryID هستند ولی تنها در یک سویه با ژن CryIC همراه بودند (جدول ۵). بنابراین ممکن است این پیشنهاد به اندازه‌ی کافی قابل دفاع نباشد، همچنان‌که در پژوهش‌های دیگری نیز به این موضوع اشاره شده است (Armengol *et al.*, 2007; Martinez *et al.*, 2005).

مقابل در پژوهش ما ژن‌های CryIAc و CryIAd در ۱۳ تا از ۱۵ سویه (۸۶/۶۶ درصد) همراه با هم مشاهده شده و نشان داد که این دو ژن پیوند بیشتری با یکدیگر دارند (جدول ۵).

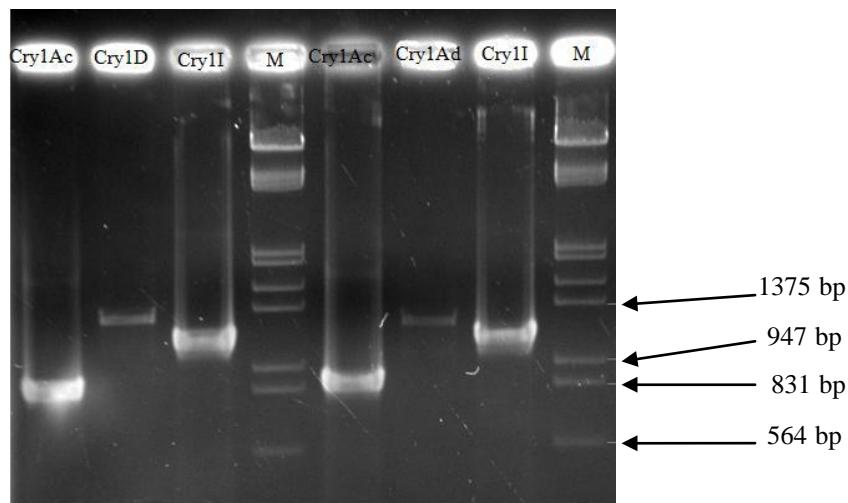
در تونس، در میان ۷۴ سویه باسیلوس جدا شده از خاک‌های مختلف ۲۰ سویه Bt جداسازی شد (Cherif *et al.*, 2001). در جنوب ایالات متّحده مرکزی از ۴۱۳ نمونه خاک و گرد و خاک انبار حبوبات، ۲۵ سویه Bt به دست آمد که ۲۱ سویه آن از خاک جداسازی شده بود (Ejiofor & Johnson, 2002) در پژوهشی در ایران از ۲۲۹۲ نمونه خاکی از مزارع ۲۸ استان مختلف ایران، ۲۸۴۴۵ کلنی باسیلی شکل جدا کردند که از بین آن‌ها ۱۲۸ سویه، تولید کریستال می‌کردند (Salehi Jouzani *et al.*, 2008). تمامی نتایج نشان دهنده آن است که در پژوهش‌های انجام شده برای ردیابی این باکتری دستاوردهای متغیری داشته است. نتیجه مشترک بیشتر پژوهش‌ها، فراوانی بالای این باکتری در نمونه‌های خاکی مناطق مختلف است که این مطلب در پژوهش حاضر نیز تایید شد. براساس نتایج مولکولی به دست آمده در پژوهش حاضر از ۱۵ سویه دارای ژن CryI ژن‌های CryIAc، CryID و CryIAd. CryII دارای بیشترین فراوانی و سایر ژن‌ها با فراوانی کمتری مشاهده شدند (شکل ۲).

در پژوهشی از ۱۶۳ سویه Bt جداسازی شده از انبار غلات ژن CryIAb (۴۷ درصد) فراوان‌ترین و ژن‌های CryIG (دو درصد) و CryIE (یک درصد) دارای کمترین فراوانی بودند (Kim *et al.*, 1998a). همین پژوهشگران در پژوهش دیگری از ۵۸ سویه CryIAb جداسازی شده از خاک، ژن‌های CryIC (۵۷ درصد) و CryIF (۴۵ درصد) فراوان‌ترین ژن‌ها بودند و ژن‌های CryIE و CryIF در هیچ یک از سویه‌ها یافت نشدند (Kim *et al.*, 1998b). در عربستان سعودی نیز سویه‌های باکتری Bt از خاک و اجساد لاروهای Spodoptera littoralis از استان مکه جداسازی شدند. در این غربالگری بر مبنای شیوه‌های مورفولوژیک و مولکولی هشت سویه Bt یافت شد که تمامی آن‌ها دارای ژن‌های CryIAa، CryIAc، Cry4B، Cry4A، Cry1Ac، Cry1Ab و سه سویه از آن‌ها دارای ژن‌های Vip3A بودند که نشان دهنده قابلیت احتمالی مؤثر بودن آن‌ها روی راسته‌های بالپولکداران و دوبالان بود (Abulreesh *et al.*, 2012). در کشور سوریه از ۴۰ سویه Bt جداسازی شده از لاروهای آلوده، در تمامی سویه‌ها ژن‌های CryIAc و CryIAa مشاهده شدند. پس از آن ژن‌های CryII (۳۷ سویه) و CryIAb (۳۴ سویه) با بیشترین فراوانی و ژن CryID (چهار سویه) با

جدول ۵- نیمرخ ژنی *CryI* در سویه‌های باکتری *Bacillus thuringiensis* جداسازی شده از خاک‌های استان مازندران

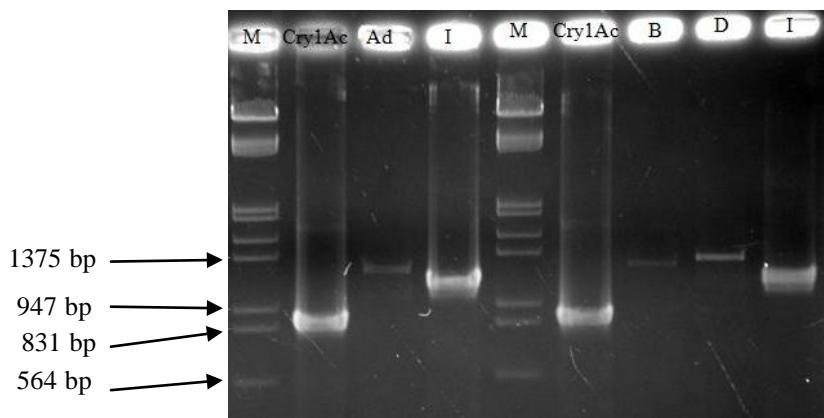
Table 5- *CryI* gene profiles in isolated *Bacillus thuringiensis* strains from soil samples of Mazandaran province

ردیف	نیمرخ‌های ژنی	تعداد سویه	فرآوندی (درصد)
1	<i>CryIAb, CryIAc, CryIAd, CryIB, CryIC, CryID, CryIH, CryII</i>	1	6.66
2	<i>CryIAc, CryIAd, CryIB, CryID, CryIE, CryII</i>	1	6.66
3	<i>CryIAc, CryIAd, CryID, cryII, CryIJ</i>	1	6.66
4	<i>CryIAc, CryIAd, CryID, CryII</i>	5	33.33
5	<i>CryIAc, CryIB, CryID, CryII</i>	1	6.66
6	<i>CryIAc, CryIAd, CryII</i>	5	33.33
7	<i>CryIAc, cryID, CryII</i>	1	6.66

شکل ۳- نیمرخ ژنی سویه‌های *GD-BS2* (سمت راست) و *GD-RS1* (سمت چپ) (M: نشانگر مولکولی وزنی)

Figure 3- Gene profile of *GD-BS2* (right) and *GD-RS1* (left) strains (M: Molecular weight marker)

شکل ۴- نیمرخ ژنی سویه‌های *NV-FK1* (سمت راست) و *NV-MA1* (سمت چپ) (M: نشانگر مولکولی وزنی)

Figure 4- Gene profile of *NV-FK1* (right) and *NV-MA1* strains (left) (M: Molecular weight marker)

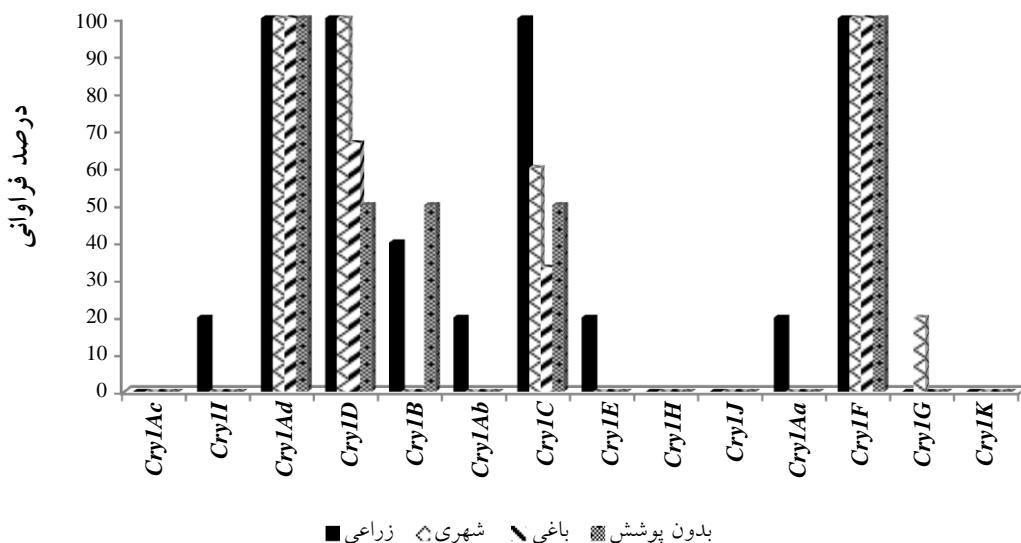
شکل ۵- توزیع ژن‌های *CryI* اختصاصی بالپولکداران در اکوسیستم‌های مختلف

Figure 5- The Lepidopteran-specific active *CryI* genes distribution in different ecosystems.

زیست سنجی با استفاده از این سویه‌ها روی یک یا چند آفت از خانواده بالپولکداران، توصیف دقیق‌تری از قابلیت کاربرد عملی آن‌ها در اختیار خواهد گذاشت که امید است پس از طی مراحل تکمیلی، در برنامه‌های کنترل میکروبی و مدیریت مقاومت آفت‌ها در آینده مورد استفاده قرار گیرند.

در این پژوهش ۴۹۱ سویه باکتری باسیلی شکل از خاک‌های چهار نوع زیست بوم مختلف جداسازی شد که ۲۳ درصد (۱۱۳ سویه) آن‌ها تولید پروتئین‌های کربیستال می‌کردند. امروزه در سراسر جهان مجموعه‌های بزرگی از سویه‌های *Bt* نگهداری می‌شود. یکی از اولین پژوهش‌های انجام شده در زمینه جداسازی باکتری *Bt* نشان داد که ۲۰ تا ۹۶ درصد از گونه‌های *Bacillus* که به صورت تصادفی از روی محیط کشت جداسازی شدند، باکتری‌های تولیدکننده کربیستال بودند (Travers *et al.*, 1987). در پژوهشی دیگر برای جداسازی باکتری *Bt* از ۵۳۰ نمونه از خاک‌های مناطق مختلف در کره جنوبی ۵۸ سویه جداسازی کردند (Kim *et al.*, 1998b).

در تونس، در میان ۷۴ سویه باسیلوس جدا شده از خاک‌های مختلف ۲۰ سویه *Bt* جداسازی شد (Cherif *et al.*, 2001). در جنوب ایالات متحده مرکزی از ۴۱۳ نمونه خاک و گرد و خاک انبار حبوبات، ۲۵ سویه *Bt* به دست آمد که ۲۱ سویه آن از خاک

در این پژوهش براساس شاخص‌های میکروسکوپی بیشترین تعداد سویه‌های تولیدکننده کربیستال در خاک‌های باغ (۲۹ درصد) و کمترین آن در خاک‌های بدون پوشش گیاهی (۱۷ درصد) مشاهده شد. براساس شاخص‌های مولکولی بیشترین تعداد و تنوع از زیر گروه‌های ژنی *CryI* در خاک‌های زراعی و کمترین تعداد سویه دارای این ژن نیز همچنان در خاک‌های بدون پوشش مشاهده شد. بنابراین می‌توان این گونه نتیجه گرفت که خاک‌های باغی و زراعی به دلیل برخورداری از پوشش‌های گیاهی و در پی آن تنوع زیستی مناسب برای حشرات و میکرووارگانیسم‌های خاک و در نتیجه فراوانی میزبانی بیشتر برای این باکتری، منبع مناسب‌تری برای جداسازی باکتری *Bt* پیشنهاد می‌شوند. نتیجه مشترک بین مشاهده‌های میکروسکوپی و مولکولی نشان داد که خاک‌های بدون پوشش گیاهی نتایج رضایت‌بخشی را در رابطه با وجود این باکتری در خاک‌های این نوع از زیست بوم از خود نشان نداده است و به عنوان منبعی مناسب برای جداسازی این باکتری پیشنهاد نمی‌شود.

علاوه بر این وجود چندین نیمرخ ژنی در این ۱۵ سویه (بین سه تا هشت زیر مجموعه مربوط به *CryI*) و همچنین وجود ژن‌های بومی در این سویه‌ها نشان دهنده قابلیت مناسب آن‌ها به عنوان یک آفت‌کش زیست بومی است. در ادامه انجام آزمایش‌های

بالپولکداران و سخت بالپوشان، ژن *CryII* با بیشترین فراوانی (Ejiofor & Johnson, 2002) در پژوهشی در ایران از ۲۲۹۲ نمونه‌ی خاکی از مزارع ۲۸ استان در پژوهش مشابه در ایران از ۷۰ سویه Bt، ۳۴ سویه (Pooja et al., 2013) در پژوهش مشابه در ایران از ۷۰ سویه Bt، ۳۴ سویه (Salehi Jouzani et al., 2008) درصد) دارای ژن *CryII* بودند. ژن *CryII* (۱۰۰ درصد) دارای بیشترین فراوانی بوده و ژن‌های *CryI*, *CryIG*, *CryIB* و *CryIK* یافت نشدند (Seifinejad et al., 2008) که نتایج نزدیکتری با پژوهش حاضر داشت.

همانگونه که از نتایج استنباط می‌شود، محتويات ژنتیک بر خلاف شباهت‌های جزئی تفاوت‌های بسیاری با یکدیگر دارند. مقایسه این نتایج نشان دهنده آن است که نواحی جغرافیایی مختلف بر روی تنوع محتويات ژن *Cry* در سویه‌های باکتری Bt اثر می‌گذارد (Apaydin et al., 2005). در کنار آن می‌توان به نقش فرآیند پیوستگی در باکتری‌ها اشاره کردد که در طی این فرآیند تبادل ژنتیک بین دو باکتری منجر به ایجاد باکتری‌های نوتروکیبی با محتويات ژنتیک جدیدی می‌شود. از این رو تنوع در سویه‌های مختلف باکتری Bt و محتويات ژنتیکی آنها ممکن است به این حقیقت که بیشتر ژن‌های رمزگردان پروتئین‌های آفت‌کش این باکتری روی پلازمیدهای کروموزوم اضافی قابل انتقال قرار دارد، مرتبط باشد. قرار گرفتن آنها روی این پلازمید اجازه‌ی انتقالشان را طی این فرآیند بین سویه‌های سازگار می‌دهد که منجر به تولید سویه‌هایی با محتويات ژنتیکی جدیدی از توکسین‌های مختلف می‌شود (Makhdoom, 1998).

از موارد دیگر این است که در بیشتر پژوهش‌های انجام شده ژن *CryIC* به طور معمول با ژن *CryID* همراه بوده است و همچنین این موضوع در پژوهش (Seifinejad et al. 2008) در ایران نیز مشاهده شد. اما در این پژوهش اگرچه ده سویه دارای ژن *CryID* هستند ولی تنها در یک سویه با ژن *CryIC* همراه بودند (جدول ۵). بنابراین ممکن است این پیشنهاد به اندازه‌ی کافی قابل دفاع نباشد، همچنان‌که در پژوهش‌های دیگری نیز به این موضوع اشاره شده است (Armengol et al., 2007; Martinez et al., 2005). در مقابل در پژوهش ماذن‌های *CryIAC* و *CryIAd* در ۱۳ تا از ۱۵ سویه (۸۶/۶۶ درصد) همراه با هم مشاهده شده و نشان داد که این دو ژن پیوند بیشتری با یکدیگر دارند (جدول ۵).

جداسازی شده بود (Ejiofor & Johnson, 2002) در پژوهشی در ایران از ۲۲۹۲ نمونه‌ی خاکی از مزارع ۲۸ استان مختلف ایران، ۲۸۴۴۵ کلنی باسیلی شکل جدا کردند که از بین آن‌ها ۱۲۸ سویه، تولید کریستال می‌کردند (Salehi Jouzani et al., 2008).

تمامی نتایج نشان دهنده آن است که در پژوهش‌های انجام شده برای ردیابی این باکتری دستاوردهای متغیری داشته است. نتیجه مشترک بیشتر پژوهش‌ها، فراوانی بالای این باکتری در نمونه‌های خاکی مناطق مختلف است که این مطلب در پژوهش حاضر نیز تایید شد.

براساس نتایج مولکولی به دست آمده در پژوهش حاضر از ۱۵ سویه دارای ژن *CryI*, *CryII*, *CryIAC* و *CryID* دارای بیشترین فراوانی و سایر ژن‌ها با فراوانی کمتری مشاهده شدند (شکل ۲).

در پژوهشی از ۱۶۳ سویه Bt جdasازی شده از انبار غلات ژن *CryIAb* (۴۷ درصد) فراوان‌ترین و ژن‌های *CryIG* (دو درصد) و *CryIE* (یک درصد) دارای کمترین فراوانی بودند (Kim et al., 1998a). همین پژوهشگران در پژوهش دیگری از ۵۸ سویه Bt جdasازی شده از خاک، ژن‌های *CryIAb* (۵۷ درصد) و *CryIF* و *CryIE* (۴۵ درصد) فراوان‌ترین ژن‌ها بودند و ژن‌های *CryIF* و *CryIE* در هیچ یک از سویه‌ها یافت نشدند (Kim et al., 1998b). در عربستان صعودی نیز سویه‌های باکتری Bt از خاک و اجسام لاروهای *Spodoptera littoralis* از استان مکه جdasازی شدند. در این غربالگری برمنای شیوه‌های مورفولوژیک و مولکولی هشت سویه Bt یافت شد که تمامی آن‌ها دارای ژن‌های *CryIAa*, *CryIAc*, *Cry4A*, *Cry4B* و *CryIAb* بودند که نشان دهنده قابلیت احتمالی مؤثر بودن آن‌ها روی راسته‌های بالپولکداران و دوبالان بود (Abulreesh et al., 2012). در کشور سوریه از ۴۰ سویه Bt جdasازی شده از لاروهای آلوده، در تمامی سویه‌ها ژن‌های *CryIAc* و *CryIAa* مشاهده شدند. پس از آن ژن‌های *CryII* (۳۷ سویه) و *CryIAb* (۳۴ سویه) با بیشترین فراوانی و ژن *CryID* (چهارسویه) با کمترین فراوانی مشاهده شد (Ammouneh et al., 2013). در هند نیز با بررسی سویه‌های Bt مؤثر روی حشرات راسته‌های

که خاک‌های بدون پوشش گیاهی نتایج رضایت‌بخشی را در رابطه با وجود این باکتری در خاک‌های این نوع از زیست بوم از خود نشان نداده است و به عنوان منبع مناسب برای جداسازی این باکتری پیشنهاد نمی‌شود.

علاوه بر این وجود چندین نیمرخ ژنی در این ۱۵ سویه (بین سه تا هشت زیر مجموعه مربوط به *CryI*) و همچنین وجود ژن‌های بومی در این سویه‌ها نشان دهنده قابلیت مناسب آن‌ها به عنوان یک آفت‌کش زیستی بومی است. در ادامه انجام آزمایش‌های زیست‌سنگی با استفاده از این سویه‌ها روی یک یا چند آفت از خانواده بالپولکداران، توصیف دقیق‌تری از قابلیت کاربرد عملی آن‌ها در اختیار خواهد گذاشت که امید است پس از طی مراحل تکمیلی، در برنامه‌های کنترل میکروبی و مدیریت مقاومت آفت‌ها در آینده مورد استفاده قرار گیرند.

منابع

- Abulresh, H. H, Osman, G. E. H and Assaeedi, A. S. A. 2012.** Characterization of Insecticidal Genes of *Bacillus thuringiensis* Strains Isolated from Arid Environments. Indian Journal of Microbiology 52: 500-503.
- Ammouneh, H, Ismail, H, Al-bedda, A, Abou Baker, N and Harba, M. 2013.** Characterization of lepidopteran-active *Bacillus thuringiensis* isolates recovered from infected larvae. Biocontrol Science and Technology 23: 607-623.
- Apaydin, O, Cinar, C, Turanli, F, Harsa, S and Gunes, H. 2008.** Identification and bioactivity of native strains of *Bacillus thuringiensis* from grain-related habitats in Turkey. Biological Control 45: 21-28.
- Apaydin, O, Yenidunya, A. F, Harsa, S and Gunes, H. 2005.** Isolation and characterization of *Bacillus thuringiensis* strains from different grain habitats in Turkey. World Journal of Microbiology and Biotechnology 21: 285-292.
- Aramideh, S, Saferalizadeh, M. H, Pourmirza, A. A, Rezazadeh Bari, M, Keshavarzi, M and Mohseniazar, M. 2010.** Characterization and pathogenic evaluation of *Bacillus thuringiensis* isolates from West Azerbaijan province-Iran. African Journal of Microbiology Research 4: 1224-1229.
- Armengol, G., Escobar, M. C., Maldonado, M. E. and Orduz, S. 2007.** Diversity of Colombian strains of *Bacillus thuringiensis* with insecticidal activity against Dipteran and Lepidopteran insects. Journal of Applied Microbiology 102: 77-88.
- Cherif, A, Ouzari, H, Daffonchio, D, Cherif, H, Ben Slama, K, Hassen, A, Jaoua, S and Boudabous, A.**

در این پژوهش براساس شاخص‌های میکروسکوپی بیشترین تعداد سویه‌های تولیدکننده کریستال در خاک‌های باغ (۲۹ درصد) و کم‌ترین آن در خاک‌های بدون پوشش گیاهی (۱۷ درصد) مشاهده شد. براساس شاخص‌های مولکولی بیشترین تعداد و تنوع از زیر گروه‌های ژنی *CryI* در خاک‌های زراعی و کم‌ترین تعداد سویه دارای این ژن نیز همچنان در خاک‌های بدون پوشش مشاهده شد.

بنابراین می‌توان اینگونه نتیجه گرفت که خاک‌های باغی و زراعی به دلیل برخورداری از پوشش‌های گیاهی و در پی آن تنوع زیستی مناسب برای حشره‌ها و میکروارگانیسم‌های خاک و در نتیجه فراوانی میزانی بیشتر برای این باکتری، منبع مناسب‌تری برای جداسازی باکتری Bt پیشنهاد می‌شوند.

نتیجه مشترک بین مشاهدات میکروسکوپی و مولکولی نشان داد

- 2001.** Thuricin 7: A novel bacteriocin produced by *Bacillus thuringiensis* BMG1.7, a new strain isolated from soil. Letters in Applied Microbiology 32: 243-247.
- Crickmore, N, Zeigler, D. R, Feitelson, J, Schnepf, E, Van Rie, J, Lereclus, D, Baum, J and Dean, D. H. 1998.** Revision of the nomenclature for the *Bacillus thuringiensis* pesticidal crystal proteins. Microbiology and Molecular Biology Reviews 62: 807-813.
- Ejiofor, A. O and Johnson, T. 2002.** Physiological and molecular detection of crystalliferous *Bacillus thuringiensis* strains from habitats in the South Central United States. Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology 28: 284-290.
- Hofte, H and Whiteley, H. R. 1989.** Insecticidal crystal proteins of *Bacillus thuringiensis*. Microbiological Reviews 53: 242-255.
- Kaelin, P, Morel, P and Gadani, F. 1994.** Isolation of *Bacillus thuringiensis* from stored tobacco and *Lasiocerma sericea* (F.). Applied and Environmental Microbiology 60: 19-25.
- Kaur, S. 2006.** Molecular approaches for identification and construction of novel insecticidal genes for crop protection. World Journal of Microbiology and Biotechnology 22: 233-253.
- Kim, H. S, Lee, D. W, Woo, S. D, Yu, Y. M and Kang, S. K. 1998a.** Biological, immunological, and genetic analysis of *Bacillus thuringiensis* isolated from granary in Korea. Current Microbiology 37: 52-57.
- Kim, H. S, Lee, D. W, Woo, S. D, Yu, Y. M and Kang, S. K. 1998b.** Distribution, serological identification, and PCR analysis of *Bacillus thuringiensis* isolated from soils of Korea. Current

- Microbiology 37: 195-200.
- Makhdoom, R. 1998.** Cloning and sequencing of the delta endotoxin gene from locally isolated *Bacillus thuringiensis* toxic against spotted bollworm. Ph. D. Thesis, University of the Punjab, 160 p.
- Martinez, C, Ibarra, J. E and Caballero, P. 2005.** Association analysis between serotype, *cry* gene content, and toxicity to *Helicoverpa armigera* larvae among *Bacillus thuringiensis* isolates native to Spain. Journal of Invertebrate Pathology 90: 91-97.
- Martinez, C, Porcar, M, Lopez, A, Escudero, I. R, Perez-Liarena, F. J and Caballero, P. 2004.** Characterization of a *Bacillus thuringiensis* strain with a broad spectrum of activity against Lepidopteran insects. Entomologia Experimentalis et Applicata 111: 71-77.
- Neema, P. M, Girija, D, Aparna, C and Firoz, P. M. 2010.** Characterization of native *Bacillus thuringiensis* from the Western Ghats of Kerala. Asian Journal of BioScience 4: 278-285.
- Obeidat, M, Hassawi, D and Ghabeish, I. 2004.** Characterization of *Bacillus thuringiensis* strains from Jordan and their toxicity to the Lepidoptera, *Ephestia kuehniella* Zeller. African Journal of Biotechnology 3: 622-626.
- Pooja, A. S, Krishnaraj, P. U and Prashanthi, S. K. 2013.** Profile of *cry* from native *Bacillus thuringiensis* isolates and expression of *cryII*. African Journal of Biotechnology 12: 3545-3562.
- Rolle, R. L. 2004.** Proteinaceous and genomic characterization of *Bacillus thuringiensis* isolates collected in the Tennessee geographical region. Ph. D. thesis, Tennessee State University, 302 p.
- Rolle, R. L, Ejiofor, A. Oand Johnson, T. L. 2005.** Determination of the plasmid size and location of δ-endotoxin genes of *Bacillus thuringiensis* by pulse field gel electrophoresis. African Journal of Biotechnology 4: 580-585.
- Salehi Jouzani, G, Pourjan Abad, A, Seifinejad, A, Marzban, R, Kariman, K and Maleki, B. 2008.** Distribution and diversity of Dipteran-specific *cry* and *cyt* genes in native *Bacillus thuringiensis* strains obtained from diverent ecosystems of Iran. Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology 35: 83-94.
- Seifinejad, A, Salehi Jouzani, G. R, Hosseinzadeh, A and Abd mishani, C. 2008.** Charactrization of Lepidoptera-active *cry* and *vip* genes in Iranian *Bacillus thuringiensis* strain collection. Biological Control 44: 216-226.
- Travers, R. S, Martin, P. A. W and Reichelderfer, C. F. 1987.** Selective process for efficient isolation of soil *Bacillus spp.* Applied and Environmental Microbiology 53: 1263-1266.